

חמישה טיעונים בסוגיה מדוע המאבק להקמת מדינת ישראל ולהגנתה היה ניצחון גדול

ביותר עד בלתי אפשרי להמשיך בדיון. כי דה-לגיטימציה כזאת למדינת ישראל, כפי שנשמעת כיום בעיקר מצד ארגונים פלסטיניים כמו אש"ף, חמאס וכן הלאה, מכוונת ישירות או בעקיפין להשמדת ישראל במלחמה חדשה.

והנה, אין עוררין על כך, שגם אם תושג אחדות בנוגע לזה שהקמת מדינת ישראל הייתה צעד נכון, עדיין ישארו שאלות רבות בלתי פתורות הנוגעות להיסטוריה של ישראל ולמצבה הנוכחי. אבל אז יהיה לפחות בסיס לדיון סולידרי.

המאבק סביב שאלת הקמת ישראל הוא בראש ובראשונה שאלה של מאבק דמוקרטי, שאלה של מאבק נגד עוינות כלפי יהודים. אך מדובר גם במאבק נגד האנטי-קומוניזם.

על רקע תוכנית החלוקה של האו"ם מנובמבר 1947 הוקמה מדינת ישראל ב-14 במאי 1948 מתוך מאבק נגד המעצמה הקולוניאלית האימפריאליסטית האנגלית ונגד מדינות ערב הפאודליות ותומכיהן הערבים-פלסטינים. עד היום ישנן נקודות מחלוקת: האם הקמת ישראל בפלשתינה הייתה הדבר הנכון? מדוע תמכה התנועה הקומוניסטית העולמית בהקמת ישראל? סביב שאלות אלו ואחרות בנוגע לקומפלקס ישראל/פלסטין קיים בלבול גדול גם בקרב קבוצות המכנות את עצמן קומוניסטיות או אנטי-פשיסטיות.

דווקא בפולמוסים עכשוויים חשוב לדעתנו לדון ראשית כול בשאלת הקמת מדינת ישראל. אם אי אפשר להגיע לידי הסכמה אפילו בשאלה יסודית זו, מפני שטוענים שהקמת ישראל הייתה אקט קולוניאליסטי שמטרתו גירוש האוכלוסייה הערבית-פלסטינית, כי אז ברור שיהיה קשה

אלא ההנהגה הפלסטינית והמדינות מצרים וירדן, שכבשו את חבלי הארץ שהיו מיועדים לכך והיו אחראיות גם לאומללות במחנות הפליטים.

טיעון רביעי

אחרי מלחמת 1948/49 לא היו רק פליטים פלסטינים (שדרך אגב לא התקבלו במדינות ערב "כאחיות ואחים", נהפוך הוא). התרחש גם גירוש המוני של האוכלוסייה היהודית ממדינות ערב, והיא מצאה מקלט בישראל. סיבה נוספת לחשיבות של הקמת ישראל: כמקלט לכל מי שנפגעים מאנטי-יהודיות.

טיעון חמישי

העובדות שלהלן מושתקות – גם מטעמים אנטי-קומוניסטיים: הכוחות המהפכניים והקומוניסטיים בעולם כולו הגנו על הקמת ישראל והוקיעו את המתקפה של מדינות ערב.

כל אלה הן עובדות בדוקות.

טיעון ראשון

הטענה כי הקמת ישראל הייתה פרויקט קולוניאליסטי היא חסרת שחר לחלוטין. ישראל הוקמה מתוך מאבק באימפריאליזם האנגלי.

טיעון שני

הטענה כי הכוחות המזוינים היהודיים היו התוקפים, היא אבסורדית. מדינות ערב שצוינו הן שתקפו את ישראל שזה אך הוקמה. הן ועוזריהן הפלסטינים-ערבים הובסו על ידי הצבא הישראלי, המתקפה מוגרה.

טיעון שלישי

סיבת הבריחה של חלקים גדולים מהאוכלוסייה הפלסטינית-ערבית הייתה בראש ובראשונה המתקפה על ישראל של קואליציית מדינות ערב. לא ישראל הייתה אשמה, לא "היהודים היו אשמים", שבשנת 1948/49 לא הוקמה מדינה פלסטינית,

נחוץ דיון יסודי בשאלות נוספות

אין ספק כי ההתמודדות הזאת מאתגרת בצדק את הכוחות הפרוגרסיביים בישראל. מובן מאליו שאנחנו מביעים סולידריות עם הכוחות האלה, וכמוהם עם כל הכוחות הדמוקרטיים הפלסטיניים, המתנגדים בצדק לדיקטטורה של החמאס ברצועת עזה ולשלטון המשטרתי הריאקציונרי של אש"ף בראשות עבאס בגדה המערבית.

הקמת מדינת ישראל והדיפת התוקפנות הערבית בשנת 1948/49 היו נכונות וצודקות דווקא מנקודת מבט קומוניסטית. אבל אין פירוש הדבר כי בכך "הובהרו כל השאלות". אין די בכך שהדברים נכתבו על נייר, אלא יש לדון בהם וללמוד אותם בשיתוף עם הכוחות המקומיים הדמוקרטיים-מהפכניים בעלי האוריינטציה הקומוניסטית – שלעת עתה הם מעטים מאוד. יש לשאול: כיצד נמשכו המאורעות ומה המצב כיום.